

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๑๒๐๖/๑๙๓

สำนักงาน ก.พ.ร.
ถนนพิษณุโลก
กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

- เรื่อง ข้อหารือเกี่ยวกับการมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทน
เรียน อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
อ้างถึง ๑. หนังสือกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ด่วนที่สุด ที่ อก ๐๕๐๒/๓๖๕๕
ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๑
๒. หนังสือสำนักงาน ก.พ.ร. ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๒๐๖/๑๔๓
ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๑

ตามหนังสือที่อ้างถึง ๑ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้มีหนังสือไปยังสำนักงาน ก.พ.ร. เพื่อหารือว่า กรณีที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๘ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีคำสั่งมอบอำนาจในการอนุญาตให้ประกอบกิจการทำเหมืองแร่และกิจการอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการทำเหมืองในพื้นที่ของแต่ละจังหวัดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทน โดยกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจให้อุตสาหกรรมจังหวัดปฏิบัติราชการแทนต่อไปด้วย แต่ผู้ว่าราชการจังหวัดบางจังหวัดไม่มอบอำนาจต่อไปให้อุตสาหกรรมจังหวัดปฏิบัติราชการแทน หรือกรณีมีการมอบอำนาจต่อแต่เป็นการมอบอำนาจให้รองผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งไม่เป็นไปตามเงื่อนไขการมอบอำนาจของผู้มอบอำนาจ ในกรณีดังกล่าวนี้ถูกต้องหรือไม่ อย่างไร และตามหนังสือที่อ้างถึง ๒ สำนักงาน ก.พ.ร. ได้แจ้งว่าจะนำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะอนุกรรมการพัฒนาระบบราชการเกี่ยวกับการตีความและวินิจฉัยปัญหากฎหมายในการบริหารราชการแผ่นดินเพื่อพิจารณาต่อไป ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ.ร.ขอเรียนว่า ได้นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะอนุกรรมการพัฒนาระบบราชการเกี่ยวกับการตีความและวินิจฉัยปัญหากฎหมายในการบริหารราชการแผ่นดินพิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๑ แล้วเห็นว่า โดยที่มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดหลักเกณฑ์การมอบอำนาจไว้ โดยบัญญัติว่า

“อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการอื่นที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นอาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในส่วนราชการเดียวกันหรือ

ส่วนราชการ...

ส่วนราชการอื่นหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

พระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งอาจกำหนดให้มีการมอบอำนาจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งตลอดจนการมอบอำนาจให้ทำนิติกรรมสัญญา ฟ้องคดีและดำเนินคดี หรือกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการหรือเงื่อนไขในการมอบอำนาจหรือที่ผู้รับมอบอำนาจต้องปฏิบัติก็ได้

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับอำนาจในการอนุญาตตามกฎหมายที่บัญญัติให้ต้องออกใบอนุญาตหรือที่บัญญัติผู้มีอำนาจอนุญาตไว้เป็นการเฉพาะ ในกรณีเช่นนั้นให้ผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายดังกล่าวมีอำนาจมอบอำนาจให้ข้าราชการซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชาและผู้ว่าราชการจังหวัดได้ตามที่เห็นสมควรหรือตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ในกรณีมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจมอบอำนาจได้ต่อไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ผู้มอบอำนาจกำหนด”

ซึ่งจากบทบัญญัติดังกล่าวหมายความว่า ในกรณีที่กฎหมายได้บัญญัติให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดที่มีหน้าที่ต้องปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นอาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในส่วนราชการเดียวกันหรือส่วนราชการอื่นปฏิบัติราชการแทนตามบทบัญญัติดังกล่าวได้ ซึ่งรวมถึงเรื่องการมอบอำนาจให้ฟ้องคดีและดำเนินคดีด้วย แต่หากเป็นการอนุญาตตามกฎหมายที่บัญญัติให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นผู้ออกใบอนุญาตในกิจการใด ๆ หรือที่บัญญัติผู้มีอำนาจอนุญาตไว้เป็นการเฉพาะเจาะจงแล้ว ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นก็อาจมอบอำนาจให้แก่ข้าราชการซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชาหรือผู้ว่าราชการจังหวัดตามที่ผู้มอบอำนาจเห็นสมควร และในกรณีที่มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้มอบอำนาจได้กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจต่อไปได้ หากผู้ว่าราชการจังหวัดจะมอบอำนาจต่อผู้ว่าราชการจังหวัดจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่ผู้มอบอำนาจกำหนด

เมื่อกรณีนี้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้จัดทำบัญชีการมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนตามคำสั่งกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ที่ ๑๘๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๐ และคำสั่งกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ที่ ๒๕๒/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ คณะอนุกรรมการพัฒนาระบบราชการเกี่ยวกับการตีความและวินิจฉัยปัญหากฎหมายในการบริหารราชการแผ่นดินพิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

๑. การมอบอำนาจเกี่ยวกับการอนุญาตที่ต้องออกใบอนุญาตหรือที่กำหนดผู้มีอำนาจอนุญาตไว้เป็นการเฉพาะ

๑.๑ การมอบอำนาจที่เกี่ยวกับการออกใบอนุญาต มีจำนวน ๔ เรื่อง ได้แก่

(๑) ออกใบอนุญาตครอบครองแร่ ซึ่งแร่คงเหลืออยู่ในเขตเหมืองแร่กรณีสิทธิของผู้ถือประทานบัตรสิ้นสุดลง (มาตรา ๖๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐)

(๒) ออกใบอนุญาตซื้อแร่ ใบอนุญาตขายแร่ ใบอนุญาตครอบครองแร่ ใบอนุญาตเก็บแร่ หรือใบอนุญาตขนแร่ ซึ่งเป็นแร่ที่รัฐมนตรีกำหนดให้เป็นแร่ที่อยู่ในความควบคุมตามมาตรา ๔๘ (มาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐)

(๓)...

(๓) ออกใบอนุญาตหรือรับแจ้งการนำเข้าเข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขต
ไหลทวีปหรือส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหลทวีป (มาตรา ๑๐๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติแร่
พ.ศ. ๒๕๖๐)

(๔) ออกใบอนุญาตแต่งแร่และกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ตามที่เห็นสมควรไว้
ในใบอนุญาตแต่งแร่ เฉพาะการแต่งแร่ที่กระทำโดยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายวิธี
(ตามมาตรา ๑๐๖ วรรคหนึ่งและวรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐)

๑.๒ การมอบอำนาจที่เกี่ยวกับการอนุญาตเป็นหนังสือ มีจำนวน ๖ เรื่อง ได้แก่

(๑) อนุญาตให้ผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองประเภทที่ ๒ และการทำเหมือง
ประเภทที่ ๓ ให้ผู้อื่นรับช่วงการทำเหมืองเฉพาะส่วนใดส่วนหนึ่งหรือทั้งหมด (มาตรา ๗๑ วรรคหนึ่ง
แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐)

(๒) อนุญาตเป็นหนังสือให้ครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย
(มาตรา ๘๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐)

(๓) อนุญาตเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่เริ่มการแต่งแร่ (มาตรา ๑๐๗
วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐)

(๔) อนุญาตเป็นหนังสือให้เริ่มประกอบโลหกรรม (มาตรา ๑๑๒ วรรคสอง
แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐)

(๕) อนุญาตเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่เริ่มการแต่งแร่ใหม่หลังจาก
แจ้งหยุดการแต่งแร่ชั่วคราว (ข้อ ๕ (๒) (๒.๑) และ (๒.๒) แห่งประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและ
การเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการแต่งแร่ การหยุด
แต่งแร่ชั่วคราว การแจ้งแต่งแร่ใหม่ และการเลิกแต่งแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐)

(๖) อนุญาตเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรมเริ่มการประกอบ
โลหกรรมใหม่หลังจากแจ้งหยุดการประกอบโลหกรรมชั่วคราว (ข้อ ๕ (๒) (๒.๑) และ (๒.๒) แห่งประกาศ
กรมอุตสาหกรรมและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเปลี่ยนแปลงแผนผัง
และวิธีการประกอบโลหกรรม การหยุดประกอบโลหกรรมชั่วคราว การแจ้งประกอบโลหกรรมใหม่ และ
การเลิกประกอบโลหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๐)

๑.๓ การมอบอำนาจที่เกี่ยวกับการต่ออายุหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต มีจำนวน ๒
เรื่อง ได้แก่

(๑) การต่ออายุหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตซื้อแร่ ใบอนุญาตครอบครองแร่ และ
ใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่ (มาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐)

(๒) การต่ออายุหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตแต่งแร่ทุกวิธีการ (มาตรา ๑๑๕
แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐)

๑.๔ การมอบอำนาจที่เกี่ยวกับการยกเลิกหรือเพิกถอนใบอนุญาต มีจำนวน ๔
เรื่อง ได้แก่

(๑) การยกเลิกใบอนุญาตซื้อแร่ ใบอนุญาตขายแร่ ใบอนุญาตครอบครองแร่
ใบอนุญาตเก็บแร่ หรือใบอนุญาตขนแร่ กรณีผู้ได้รับอนุญาตไม่มารับใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่
วันที่ได้รับแจ้งโดยไม่มีเหตุอันควร (มาตรา ๑๒๖ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐)

(๒)...

(๒) การยกเลิกใบอนุญาตแต่งแร่ กรณีผู้ได้รับอนุญาตไม่มารับใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งโดยไม่มีเหตุอันควร (มาตรา ๑๒๖ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐)

(๓) การเพิกถอนใบอนุญาตซื้อแร่ ใบอนุญาตครอบครองแร่ ใบอนุญาตเก็บแร่ ในกรณีไม่ชำระหนี้ตามที่กฎหมายกำหนดภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมประจำท้องที่บอกกล่าวเป็นหนังสือ (มาตรา ๑๒๘ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐)

(๔) การออกคำสั่งให้ผู้ถือประทานบัตรการทำเหมืองแร่ประเภทที่ ๒ และประเภทที่ ๓ ผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรม หรือผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่หยุดการประกอบกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นการชั่วคราวเพื่อให้ปรับปรุงแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องเหมาะสมภายในระยะเวลาที่กำหนด และออกคำสั่งให้ประกอบกิจการต่อไปได้เมื่อผู้รับใบอนุญาตได้ปรับปรุงแก้ไขตามที่ได้สั่งการแล้ว (มาตรา ๑๓๐ วรรคหนึ่งและวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐)

เป็นการมอบอำนาจในการอนุญาตตามกฎหมายที่บัญญัติให้ต้องออกใบอนุญาตหรือที่บัญญัติผู้มีอำนาจอนุญาตไว้เป็นการเฉพาะตามมาตรา ๓๘ วรรคสามแห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงสามารถมอบอำนาจให้กับข้าราชการซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชาหรือผู้ว่าราชการจังหวัดได้เท่านั้น เมื่อกรณีนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้มีคำสั่งกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ที่ ๑๘๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๐ และคำสั่งกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ที่ ๒๕๒/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ มอบอำนาจให้กับผู้ว่าราชการจังหวัดโดยมีการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดที่รับมอบอำนาจดำเนินการมอบอำนาจให้แก่อุตสาหกรรมจังหวัดปฏิบัติราชการแทนต่อไปด้วย จึงเป็นกรณีที่ผู้มอบอำนาจกำหนดเงื่อนไขในการมอบอำนาจช่วงไว้ ดังนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะผู้รับมอบอำนาจจึงอาจใช้อำนาจนั้นเอง หรือหากประสงค์จะมอบอำนาจนั้นต่อไปก็ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กำหนด โดยผู้ว่าราชการจังหวัดต้องมอบอำนาจนั้นต่อไปให้แก่อุตสาหกรรมจังหวัดเท่านั้น ไม่อาจมอบอำนาจที่รับมอบดังกล่าวให้แก่รองผู้ว่าราชการจังหวัดได้ ตามมาตรา ๓๘ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒. การมอบอำนาจในการดำเนินการฟ้องคดีและดำเนินคดีแพ่งหรือคดีปกครอง เพื่อเรียกหนี้ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะอนุกรรมการพัฒนาระบบราชการเกี่ยวกับการตีความและวินิจฉัยปัญหากฎหมายในการบริหารราชการแผ่นดินพิจารณาแล้วเห็นว่า โดยที่การมอบอำนาจดังกล่าวเป็นเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินการฟ้องคดีและดำเนินคดีแพ่งหรือคดีปกครอง เพื่อเรียกหนี้ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงมิได้เป็นเรื่องที่กฎหมายบัญญัติให้ต้องออกใบอนุญาตหรือที่บัญญัติผู้มีอำนาจอนุญาตไว้เป็นการเฉพาะตามมาตรา ๓๘ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แต่อย่างใด และโดยที่มาตรา ๓๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดว่า พระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้มีการมอบอำนาจในเรื่องการฟ้องคดีและดำเนินคดีด้วยก็ได้ ประกอบกับมาตรา ๖ วรรคสอง แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วย

การมอบอำนาจ...

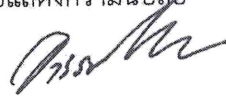
การมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดว่า การมอบอำนาจตามวรรคหนึ่งให้รวมถึง การมอบอำนาจในการทำนิติกรรมสัญญา ฟ้องคดีและดำเนินคดีด้วย และโดยที่มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชกฤษฎีกาบับเดียวกัน กำหนดว่า “ในกรณีที่มีการมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทน ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการดังต่อไปนี้ (๑) ในกรณีที่อำนาจนั้นเกี่ยวกับราชการของส่วนราชการใด และส่วนราชการนั้นปฏิบัติหน้าที่อยู่ในจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจให้แก่หัวหน้าส่วนราชการนั้น และ (๒) นอกจากกรณีตาม (๑) ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจมอบอำนาจให้รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นที่เกี่ยวข้องในจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนก็ได้” ซึ่งจากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่า เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับมอบอำนาจมาจากหัวหน้าส่วนราชการ แม้ว่าในหนังสือหรือคำสั่งมอบอำนาจดังกล่าวจะกำหนดหรือมิได้กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจนั้นต่อไปให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งใดไว้ก็ตามผู้ว่าราชการจังหวัดก็มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามที่มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง (๑) หรือ (๒) กำหนดแล้วแต่กรณี กล่าวคือ (๑) ในกรณีที่อำนาจนั้นเกี่ยวกับราชการของส่วนราชการใด และมีส่วนราชการนั้นปฏิบัติหน้าที่อยู่ในจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องมอบอำนาจนั้นต่อไปให้แก่หัวหน้าส่วนราชการที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในจังหวัด และ (๒) ถ้าอำนาจที่มอบให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นเกี่ยวข้องกับส่วนราชการใดแต่ไม่มีส่วนราชการนั้นปฏิบัติหน้าที่อยู่ในจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจใช้ดุลยพินิจในการที่จะมอบอำนาจนั้นต่อไปให้แก่รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นที่เกี่ยวข้องในจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนก็ได้

เมื่อกรณีนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ประสงค์ที่จะมอบอำนาจในการฟ้องคดีและดำเนินคดีแพ่งหรือคดีปกครองเพื่อเรียกหนี้ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัด และกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจดังกล่าวต่อไปให้อุตสาหกรรมจังหวัดซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดตามคำสั่งกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ที่ ๑๘๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๐ เรื่อง มอบอำนาจตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทน และโดยที่บทบัญญัติในเรื่องการฟ้องคดีและดำเนินคดีแพ่งหรือคดีปกครองเพื่อเรียกหนี้ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ มิได้มีการกำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่นหรือกำหนดห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ การมอบอำนาจในเรื่องดังกล่าวจึงอยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉะนั้น เมื่ออธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่มอบอำนาจในการฟ้องคดีและดำเนินคดีแพ่งหรือคดีปกครองเพื่อเรียกหนี้ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งเป็นผู้รับมอบอำนาจก็มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามที่มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนด แต่อย่างไรก็ดี โดยที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่มีส่วนราชการส่วนกลางที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเขตจังหวัดบางจังหวัด ได้แก่ สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต ๑ - ๓ และบางจังหวัดไม่มีส่วนราชการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในจังหวัดตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๐ ดังนั้น เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับมอบอำนาจในการฟ้องคดีและดำเนินคดีแพ่งหรือคดีปกครองเพื่อเรียกหนี้ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ จากอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่แล้ว กรณีจังหวัดใดที่มีสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

เขต ๑ - ๓ อยู่ในเขตพื้นที่จังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นจะต้องมอบอำนาจนั้นต่อไปให้แก่ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในจังหวัด ตามมาตรา ๒๓ (๑) แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สำหรับกรณีที่จังหวัดใดไม่มีส่วนราชการของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นก็อาจใช้ดุลยพินิจของตนในการพิจารณาไม่มอบอำนาจดังกล่าวต่อไปและเป็นผู้ใช้อำนาจนั้นเอง หรือจะมีหนังสือมอบอำนาจนั้นต่อไปให้แก่รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในจังหวัด (อุตสาหกรรมจังหวัด) หรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นที่เกี่ยวข้องในจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนก็ได้ตามที่มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางอารีย์พันธ์ เจริญสุข)

รองเลขาธิการ ก.พ.ร.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.ร.

กองกฎหมายและระเบียบราชการ

โทร. ๐ ๒๓๕๖ ๙๙๙๙ ต่อ ๘๘๘๓ (นางสาวพรพรรณ)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๑ ๘๒๓๐

www.opdc.go.th